

PARLEMENT BRUXELLOIS
BRUSSELS PARLEMENT

Persconferentie

Bijzondere Covid-19-commissie

Inleiding door Rachid Madrane, Voorzitter

Beste parlementsleden,

Beste journalisten,

Welkom op deze persconferentie, die ons de gelegenheid biedt om de balans op te maken van de werkzaamheden van de Covid-19-commissie die is ingesteld door het Brussels Parlement en de GGC.

Wij wilden dit cruciale moment aangrijpen, tussen het einde van de hoorzittingen en de laatste loodjes van het werk, om de balans op te maken van de voorstellen van aanbevelingen die de commissie vanmiddag zal moeten bestuderen en bespreken.

Wij hebben onze hoorzittingen begin deze maand afgesloten - in totaal 14 zittingen, tijdens dewelke we bijna 60 genodigden (58) hebben gehoord, van actoren op het terrein, over verantwoordelijken van instellingen, tot leden van de regering.

De rapporteurs, mevrouw Chabbert en de heer Benjumea Moreno, met de steun van commissiesecretarissen, de heren Kurzeja, Vansantvoet en Herremans, zijn vervolgens aan de slag gegaan met het opstellen van aanbevelingen, op basis van de voorstellen die de leden van de commissie hen hebben voorgelegd.

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om hen nogmaals te bedanken voor de kwaliteit van hun werk.

De 183 voorstellen van aanbevelingen die zijn gedaan, hebben zowel betrekking op de manier waarop de crisis is beheerd op het vlak van preventie, veiligheid en coördinatie (die in een eerste deel aanbevelingen worden behandeld), op het vlak van gezondheid en sociale kwesties (die een tweede deel vormen) en ten slotte, in het derde deel, op het vlak van economie en werkgelegenheid.

Deze drie onderdelen worden aangevuld met een vierde, meer transversaal onderdeel, dat enkele aanbevelingen bevat over de beperking van de vrijheden, democratische controle door het parlement, privacy en een bijzondere aandacht voor specifieke groepen.

De voorstellen van aanbevelingen zijn ongeveer tien dagen geleden ingediend en zullen vanmiddag worden besproken en in stemming worden gebracht.

Wat de verdere werkzaamheden betreft, zal het verslag, dat naast de aanbevelingen alle getuigenissen en debatten zal bevatten die tijdens de vijf maanden van hoorzittingen hebben plaatsgevonden, op 25 februari ter goedkeuring aan de commissie worden voorgelegd. Op 5 maart zal het parlement, in plenaire vergadering, de aanbevelingen vervolgens nog moeten goedkeuren.

Dames en heren, laten we niet vergeten dat het de taak is van de commissie om lessen te trekken uit het beheer van een uitzonderlijke gezondheids crisis, een crisis van ongekende omvang, bovendien, die niemand heeft zien aankomen.

We moeten de nederigheid hebben om toe te geven dat het coronavirus iedereen heeft verrast. Niemand was erop voorbereid om zo'n crisis het hoofd te bieden.

Elke overheid, overal ter wereld, reageerde, en vaak dringend, met de maatregelen die zij het meest geschikt achtte.

Overal waren er zaken die goed hebben gewerkt en andere die moesten worden verbeterd.

De taak die aan onze commissie was toevertrouwd, was om samen te evalueren hoe de zaken zijn verlopen.

We hebben ernaar gestreefd dit streng, objectief en in alle transparantie te doen.

Dit waren we de Brusselaars verschuldigd. Dit is wat van ons, politici, werd verwacht: vaststellen wat er moet worden herbekeken om de paraatheid en de reactie van de Brusselse instellingen te verbeteren, als er ooit een nieuwe gezondheids crisis zou losbarsten - hoe die er ook uitziet.

Ik wil de leden van de commissie bedanken voor de nauwgezetheid, ernst en aandacht die zij sinds het begin van de werkzaamheden hebben getoond, en die hun vragen en tussenkomsten tevens hebben aangetoond. We hebben erop kunnen rekenen dat elk lid van de commissie - zowel van de meerderheid als van de oppositie - ervoor heeft gezorgd dat ons werk op de meest effectieve en constructieve manier werd uitgevoerd. Bedankt daarvoor.

Ik wil ook de verschillende verantwoordelijken en belanghebbenden vanop het terrein, die we hebben gehoord, bedanken. Zij hebben ons rijke en verhelderende getuigenissen geboden, zonder blad voor de mond te nemen, die uiterst waardevol voor ons waren. Sommige verhalen waren erg interessant, en andere hebben ons echt wakker geschud.

Al deze getuigenissen waren een maatstaf voor de enorme inzet van elk van de actoren, ongeacht hun niveau of functie. Of het nu in de ziekenhuizen, in de rusthuizen, in de OCMW's is, of het nu gaat om huisartsen, psychologische of sociale bijstandsdiensten, brandweerlieden, openbare diensten, handelaars enzovoort, en ik verontschuldig mij voor diegene die ik vergeet: overal hebben leidinggevend en werknemers moeten reageren op een ongelooflijk moeilijke en volledig ongekende situatie, en hebben ze meer dan 1000 procent van zichzelf gegeven om op de noodsituatie te reageren.

Dames en heren,

Onze rapporteurs, mevrouw Chabbert en de heer Benjumea Moreno, zullen de belangrijkste aanbevelingen uit onze werkzaamheden overlopen. Als er echter één vaststelling naar voren komt, is het deze: noodsituaties van deze omvang vereisen eenheid in de respons: eenheid van commando, eenheid van communicatie, en eenheid in de uitvoering.

We zullen moeten nagaan hoe we de coördinatie en het overleg in Brussel kunnen versterken, zodat onze reactie zo efficiënt en snel mogelijk kan worden.

We weten echter ook hoe ons land in elkaar zit, en de werkzaamheden van de commissie hebben ook aangetoond dat de institutionele architectuur van het land problematisch kan zijn als het erop aankomt om snel te reageren; noem ze zelfs een reden van disfunctioneren. Daarom zullen we waarschijnlijk ook de coördinatie met andere machtsniveaus moeten herzien. Ook zij hebben dezelfde introspectie gedaan, net als wij.

Ik zou graag nog iets willen zeggen over dit institutionele aspect. Zoals jullie weten, voorziet het akkoord van de federale regering in een ruime denkoefening over de institutionele toekomst van ons land tegen 2030.

In dit verband gingen onlangs stemmen op die pleitten voor formules waarin Brussel wordt gedegradeerd tot subregio.

Dit zijn uiteraard termen die wij veroordelen en verwerpen. Ik denk dat wij in Brussel bereid moeten zijn om in te grijpen in het debat dat daarover op til staat. Het lijkt me ondenkbaar dat de toekomst van Brussel wordt besproken zonder dat de Brusselaars hierin iets te zeggen hebben. Zij moeten kunnen nadenken over hun toekomst, zodat die dingen niet zonder hen kunnen worden beslist.

Deze bedenking maakt uiteraard niet direct deel uit van de taken van de Covid-19-commissie, maar in het licht van bepaalde opmerkingen en aanbevelingen, heb ik tijdens de laatste vergadering van onze commissie al voorgesteld om deze

kwestie door ons parlement te laten bespreken, volgens een nog te bepalen formule, zoals het in 2009, aan de vooravond van de 6de staatshervorming, ook heeft gedaan om te bepalen wat het in debat wil brengen.

Dames en heren,

Ik houd jullie niet langer op. Ik dank jullie voor jullie aandacht en geef nu het woord aan onze rapporteurs, mevrouw Chabbert en de heer Benjumea Moreno.